Societat Protectora d'Animals i Plantes Marina Baixa (SPAPMB) (ASSOC)

A partir de la dècada de 1960 es van iniciar una sèrie de canvis en la mentalitat dels habitants de Benidorm. La tradicional utilització dels animals com a elements de treball, alimentació o font de matèries primeres implicava que molt sovint només es valoraren des del punt de vista utilitari i en funció dels interessos humans. Els animals que no entraven dins de la categoria de beneficiosos eren menyspreats. Fins i tot eren perseguits i exterminats si entraven dins la categoria de danyosos. A la dècada de 1960, el canvi de mentalitat induït pel progrés econòmic i la millor formació de la societat es va traduir en una nova visió dels animals com a membres d'un ecosistema que comparteixen amb nosaltres. La seua supervivència és garantia d'una qualitat mediambiental de l'aire, les aigües, els boscos, etc., que també afecta els humans. A més, es començava a parlar dels drets dels animals i a criticar certes pràctiques de caça de conseqüències brutals per a algunes espècies.

Aquestes idees es van difondre també a Benidorm i el resultat va ser la primerenca fundació d'una societat protectora d'animals a la nostra localitat, la pionera de la Marina Baixa i fins i tot de la Comunitat Valenciana. Va ser l'any 1970 quan José Ortega va impulsar-ne la creació com a mitjà per a defensar i protegir els animals abandonats i maltractats. Van col·laborar moltes altres persones entre les quals cal destacar José Pérez Pasqual, Francisco Gonçal, Consuelo Gutiérrez, Vicenta Sánchez, Maria Martínez de la Cámara, Carmen Vaello de Zaplana, etc. La col·laboració de l'Ajuntament va permetre ubicar la nova associació en una parcel·la de la partida del Salt de l'Aigua que havia estat donada al municipi en 1956 per José Pérez Pasqual per a ser utilitzada amb alguna finalitat d'interés públic. Va estar una decisió encertada atés el caràcter de servei públic que té aquesta associació gràcies a la qual la societat ha pres consciència de la crueltat que suposa l'abandonament dels animals a les ciutats, condemnant-los a una vida nòmada i de fam, exposats a totes les malalties, als maltractaments i a una mort cruel als carrers o les carreteres.

Al llarg dels trenta anys de la seua existència, l'associació protectora d'animals de Benidorm ha assolit un nivell de competència semblant a altres societats de països de l'àmbit europeu. Així ho han reconegut la ràdio i la premsa i societats tan emblemàtiques com SPA WEEWEYDE (Bèlgica), NEERLANDESE VERENIGING TOT BESCHERMINE VAN DIEREN (Holanda), ANGLO SPANISH ANIMAL WELFARE (Regne Unit). Ha comptat amb el recolzament dels successius governs municipals i dels mitjans de comunicació de la localitat, els quals han difós el seu treball a favor dels animals. Cal destacar també l'ajuda desinteressada i anònima de moltes persones, tant residents a Benidorm com visitants, que han col·laborat de formes diverses.

El 1983, sota la presidència de Vicenta Sánchez Aracil es consolidà la seua trajectòria en ser presentats els seus estatuts al Govern Civil d'Alacant. En ells es confirma el caràcter benèfic de l'associació. Es defineix que la seua finalitat, a més de la defensa i ajuda dels animals, és cultural i instructiva amb l'objectiu d'estimular i canalitzar la sensibilitat humana en les seues relacions amb els animals i plantes, tot contribuint d'aquesta manera a l'educació cívica. Els estatuts van estar aprovats el 17 de maig de 1984 i des d'aleshores l'associació va passar a denominar-se Societat Protectora d'Animals i Plantes Marina Baixa. El nom ens indica que el seu projecte és eixamplar el marc municipal i estendre els seus serveis i la seua filosofia per la comarca. Això es fa especialment en els municipis de la Vila Joiosa i Finestrat. D'acord amb aquesta tendència va formar part de la Federació Espanyola de Societats Protectores.

L'SPAPMB està realitzant actualment un conjunt d'activitats entre les quals cal destacar les dirigides a la seua finalitat específica d'atenció als animals amb problemes:

– Un exhaustiu programa sanitari per a tots els animals abandonats que inclou anàlisis clíniques, vacunacions, esterilitzacions, atenció veterinària, etc.

– Arreplegar animals domèstics abandonats o animals salvatges que han patit qualsevol incident i no es poden valdre per ells mateixos. L'any 1999 s'arreplegaren 1.200 gossos, 300 gats, 15 hàmsters, 15 cabres i 12 oques; altres animals domèstics arreplegats en anys anteriors són conills, ovelles i mules. Pel que fa als animals salvatges en l'esmentat any de 1999 s'arreplegaren 30 gavines i 2 serps, però

en anys anteriors s'havien arreplegat furons, koatis, lleons, zebres i ximpanzés. Els animals salvatges són atesos primerament pel veterinari del centre i posteriorment són tramesos al Centre de Recuperació d'Animals Salvatges de la Generalitat Valenciana.

– Arreplegar a domicili els animals, els propietaris dels quals no poden o no volen mantindre. Es procura acomodar-los en cases particulars el major nombre possible. En 1999, van ser 600 animals, principalment gossos i gats, els que trobaren nous amos per aquest sistema.

– Ampliació constant de les instal·lacions del refugi d'animals, que actualment compten amb 12.000 m2 construïts i que permeten acollir uns 400 animals.

La SPAPMB desenvolupa també altres iniciatives dirigides a la protecció i defensa dels animals i a prestar una sèrie de serveis als propietaris d'animals domèstics:

– Assessorament i gestió de denúncies de maltractament d'animals, de problemes de convivència dels animals en comunitats de veïns, enverinaments, delictes contra el medi ambient, etc.

– Localització d'animals perduts.

– Difusió, a través dels mitjans de comunicació, de campanyes de conscienciació cívica a favor dels animals. En aquest sentit, la llei de juliol de 1994 de la Generalitat Valenciana sobre la protecció d'animals domèstics i de companyia, ha estat un suport molt gran, ja que és en aquests moments una de les més avançades d'Europa.

– Pensió i hostalatge per a gossos, tot arreplegant-los i lliurant-los a domicili.

– Cementeri particular, amb nínxols individuals per als animals, els propietaris dels quals no volen que siguen soterrats en la fosa comuna.

Totes aquestes tasques impliquen nombroses despeses. Les subvencions municipals, principalment de l'Ajuntament de Benidorm, en cobreixen una part, però no la totalitat. Per tant, hi ha altres vies de finançament, fonamentalment les donacions de particulars i la prestació d'alguns serveis (hostalatge d'animals, cementeri d'animals, etc.).

Diccionari de Benidorm